

Zadnje vesti

• New Delhi, Ind. — V severovzhodni indijski državi Bihar je utonilo več kot 400 potnikov, ko se je zaradi močnega vetra prevrnil v neko reko potniški vlak. Strojvodja je menda močno pritisnil na zavore, ko je opazil na progi kravo. Zaviranje poleg močnega vetrovnega sunka sta povzročila nesrečo. Strojvodja je zbežal in ga policisti zasledujejo.

• Beiteddin, Lib. — Zunanja ministra Saudske Arabije in Kuvajta sta se sestala včeraj s predstavniki oboroženih kristjanov. Namen sestanka je bil doseči premirje med kristjani in sirijskimi ter drugimi arabskimi enotami. Danes se bodo zopet sestali.

• Washington, D.C. — Danes bo predsednik Reagan sprejel v Beli hiši predsednika Mehike, Joseja Lopeza Portilla, ki je na uradnem obisku v Združenih državah. Reagan in Lopez Portillo sta se srečala v Mehiki že pred meseci. Reagan se zanima za najboljše možne odnose z Mehiko, obstajajo pa precejšnje razlike v gledanju obeh državnikov na razne pereče probleme. Reagan in Lopez Portillo bosta preživela nekaj časa na letovišču Camp David.

• Rim, It. — Včeraj se je papež Janez Pavel II. ponovno prikazal v javnosti. Med drugim je blagoslovil več kot 50.000 vernikov, zbranih na trgu sv. Petra. Trikrat je pa govoril preko magnetofonskega traku raznim skupinam romarjev.

Novi zunanji minister Francije na obisku v Združenih državah

WASHINGTON, D.C. — Claude Cheysson, ki je zunanji minister v novi, socialistični francoski vladi, je bil na obisku v ZDA in se pogovarjal s predsednikom Ronaldom Reaganom in drugimi visokimi predstavniki ameriške vlade.

Znano je, da Reaganova administracija ni bila vesela nad izvolitvijo socialista Francois Mitteranda kot predsednika Francije. Med obiskom je pa zunanji minister Cheysson poudarjal, da bo Francija ostala zvesta svojim mednarodnim obveznostim ter da želi nadaljevanje najboljših mogočih odnosov z Združenimi državami.

Cheysson je kritiziral visoko obrestno mero v ZDA in dejal, da to škoduje Franciji in drugim zahodnim državam. Francozi in drugi investirajo v ZDA zaradi visokih obresti, primanjkuje pa denarja za investiranje v Franciji.

VREME

Spremenljivo oblačno danes z možnostjo krajevnih neviht v popoldanskem in večernem času. Najvišja temperatura okoli 84 F. Delno oblačno jutri, a vetrovno in nekaj hladnejše. Najvišja temperatura okoli 77 F.

Sporočajte osebne in krajevne novice!

Novi grobovi

Mollie Dezman

Sinoči je preminula Mollie Dezman s 505 E. 149 St. v Clevelandu. Pogreb bo v oskrbi Želetovega pogrebnega zavoda. Podrobnosti o pogrebu bodo objavljene v sredo.

Anna Hovevar

V nedeljo, 7. junija, je umrla 78 let stara Anna Hovevar z 1172 Addison Rd., kjer je bivala zadnjih 44 let, rojena Jakopič v Podpeči, Videm-Dobropolje, Slovenija, od koder je prišla v Cleveland leta 1937, žena Johna, mati Anne Arhar, Johna in Josepha, sestra Kristine Tomšič, Micke Hovevar, Francke Jakopič (vsi v Podpeči) in pok. Josepha (Amherstburg, Ont., Kan.). Rajnka je delala v kuhinji pri farni šoli Sv. Vida veliko let. Z možem sta bila poročena 56 let. Bila je članica Oltarnega društva pri Sv. Vidu, Kluba krščanskih mater pri Sv. Vidu in Slovenske ženske zveze št. 25. Pogreb bo iz Želetovega pogrebnega zavoda na 6502 St. Clair Ave. v sredo, 10. junija, ob 9. dopoldne, v cerkev sv. Vida ob 10., nato na pokopališče Vernih duš. Na mrtvaškem odru bo danes, v ponedeljek, ob 7. do 9. zvečer ter jutri ob 2. do 5. popoldne in ob 7. do 9. zvečer.

John Stincic

V petek, 5. junija, zvečer je v Mt. Sinai bolnišnici po dolgi bolezni umrl John Stincic, sin Bartholomewa in Amelie roj. Gundic Stincic (oba že pok.), brat Thomasa, Ann Sawyer, Helen Stincic, Catherine Pintaric ter pok. Josepha in Franka, stric Donald Sawyerja in Josepha Stincica, član Dr. sv. Pavla št. 10 HBZ. Pogreb bo iz Fortunovega pogrebnega zavoda na 5316 Fleet Ave. v sredo, 10. junija, ob 8.30 zjutraj, v cerkev sv. Lovrenca ob 9. Na mrtvaškem odru bo danes, v ponedeljek, ob 7. do 9. zvečer ter jutri ob 2. do 4. popoldne in ob 7. do 9. zvečer.

Anthony Gross

V soboto, 6. junija, je v Marymount bolnišnici po dolgi bolezni umrl Anthony (Tony) Gross, mož Mary roj. Nose, oče Anthonyja ml., Roberta, Elaine Spreitzer, Judy Logan in Linde Cebula, 9-

krat stari oče, sin Antona in Josephine roj. Stroj in Gross (oba že pok.), brat Franka, Johna in Mary Nemeth, stric in prastric, zaposlen do svoje upokojitve pri U.S. Steel Corp., član Dr. Mir št. 10 10 ADZ. Pogreb bo iz pogrebnega zavoda Hopko na 6020 Broadview Rd. v sredo, 10. junija, ob 9.15 dopoldne, v cerkev sv. Lovrenca ob 10., nato na pokopališče Vseh svetnikov. Na mrtvaškem odru bo danes, v ponedeljek, ob 7. do 9. zvečer ter jutri ob 2. do 4. popoldne in ob 7. do 9. zvečer.

Richard Urban

Včeraj je nenadno umrl 54 let stari Richard Urban z 1191 E. 84 St., oče Maure Peller, Richarda, Paule in Christine, sin Marthe Urban roj. Przybyszewski (ki je stanovala pri njem), brat Theodore-a in Alfrede Tanski, zaposlen kot mehanični in električni inženir pri Center-Line Nesco Co., veteran druge svetovne vojne. Pogreb bo iz Želetovega pogrebnega zavoda na 6502 St. Clair Ave. jutri, v torek, ob 11.30 dopoldne, v cerkev sv. Kazimirja ob 12., nato na pokopališče Vernih duš. Na mrtvaškem odru bo danes, v ponedeljek, ob 7. do 9. zvečer ter jutri ob 9. do 11.30 dopoldne.

Afganistanski uporniki zmagali nad Sovjeti v dolini Ghorband

NEW DELHI, Ind. — Vest, ki prihajajo iz Afganistana, govorijo o hudi bitki med afganistanskimi uporniki ter skupno enoto sovjetskih in afganistanskih vojakov, ki je potekala v dolini Ghorband, kakih 50 milj severozahodno od Kabula. Vesti menijo, da je sodelovalo okrog 10.000 upornikov. Sovjetsko-afganistanska enota naj bi vsebovala 1200 mož, od katerih je 300 padlo.

Mednarodna poročevalna agencija AP, ki je objavila poročilo, je trdila, da so vesti sicer nepreverjene, da pa so bili viri zanesljivi v preteklosti.

Sovjeti so baje hoteli zasedati dolino, uporniki so pa sprejeli boj. Končno so bili

Ernest W. Lefever le klonil pod pritiskom svojih nasprotnikov

WASHINGTON, D.C. — Predsednik Ronald Reagan je imenoval za namestnika državnega tajnika na področju človečanskih pravic 61-letnega Ernesta W. Lefeverja. Lefever je konservativec in je močno kritiziral početja Sovjetske zveze in drugih komunističnih držav, ni pa hotel aktivno nasprotovati sličnim početjem drugih diktatur.

Odbor za zunanje zadeve zveznega senata, ki mu načeljuje republikanski senator Charles W. Percy iz Illinois, je dalj časa zlaševal Lefeverja in veliko drugih prič, ki so govorile o njem. Reagan je namreč imenoval Lefeverja, imenovanje pa ni moglo biti veljavno brez potrditve senata.

Vsi demokratje in večina republikancev, članov tega odbora, so bili silno nezadovoljni z izjavami Lefeverja. Prišli so do zaključka, da Lefever ni prava oseba za to mesto. Nemogoče se jim je zdelo, da bi postavili za zagovornika človečanskih pravic v svetu človeka, ki v te pravice ne veruje oz. jih ni pripravljen brezkompromisno braniti. Glasovanje v odboru je torej bilo 13 proti Lefeverju in 4 za.

Bela hiša je izjavila, da bo še podpirala Lefeverja kljub temu, da so bile možnosti njegove potrditve v senatu samem pičle. Lefever se je pa odločil, da noče biti več kandidat za to mesto in je umaknil svoje imenovanje.

V pismu, ki ga je poslal predsedniku Reaganu, je Lefever trdil, da so očitki, naperti proti njemu, povsem neresnični.

Večina republikancev v senatu je vesela nad tem, da je zadeva v zvezi z Lefeverjem končana. Republikanci so se bali prepira v svojih vrstah, ki bi nastal, ako bi morali razpravljati o Lefeverju v senatu samem. Mnogi so bili presenečeni npr., ko je glasovala proti Lefeverju v odboru za zunanje zadeve sen. Nancy Landon Kassebaum, ena najvnetejših podpiralk predsednika Reagana.

Sovjeti prisiljeni k umiku skupaj s pro-vladnimi vojakmi.

LECH WALESA: PUSTITE POLJSKO PRI MIRU! 4 DISIDENTI IZPUŠČENI

ZENEVA, Sv.; VARSAVA, Polj. — Voditelj poljskega neodvisnega delavskega gibanja Solidarnost Lech Walesa se je udeležil vsakoletne konference Mednarodne delavske organizacije (ILO), ki je bila v tem mestu. V vrstah Solidarnosti je članjenih več kot 10 milijonov poljskih delavcev in delavk. Lech Walesa si je kot voditelj Solidarnosti pridobil ogromen ugled tako na Zahodu kakor v drugih državah sveta.

Walesa je imel 11-minutni nagovor pred konferenco in je bil deležen burnega aplavza. Rekel je, da naj tuje države pustijo Poljsko in poljske delavce pri miru. Mi Poljaki smo zmogni, da sami rešujemo naše notranje probleme, brez tujege vmešavanja, je dejal. Sovjetske zveze ni imenoval, vsakdo pa je vedel, kaj je imel Walesa v mislih.

V dvorani je bilo zbranih več kot 2000 delegatov iz 133 dežel ter veliko novinarjev in drugih gostov. Med Walesovim govorom ni ploskala 24-članska delegacija iz ZSSR, tudi druge delegacije vzhodno-evropskih držav so bile videti nejevoljne.

Udeležba Walesa in delegacije Solidarnosti na zasedanju ILO je bila pomembna, ker je ILO mednarodno priznana organizacija, ki deluje pod okriljem Združenih narodov. Z nastopom v Ženevi je Solidarnost dobila uradno priznanje kot edina neodvisna delavska unija na vsem komunističnem svetu.

Disidenti izpuščeni

Predstavniki Solidarnosti in drugi oporečniki na Poljskem so se veselili odločitve vrhovnega sodišča, naj bodo izpuščeni na svobodo 4 disidenti, ki so bili obtoženi protidržavnih aktivnosti. Sodna obravnava zoper disidente se bo začela 15. junija, do tega začetka sojenja pa bodo na prostosti.

Disidenti pripadajo organizaciji, ki zahteva res neodvisno Poljsko. Voditelj te skupi-

ne je Leszek Moczulski, ki je pred meseci povedal novinarju neke zahodnonemške revije, naj Poljska zapusti Varšavski vojaški pakt. To je bilo preveč za oblasti na Poljskem, ki so Moczulskega in tri druge člane njegove organizacije aretirale.

Med zahtevami Solidarnosti je, da na Poljskem ne sme biti več nobenih političnih zapornikov. Izpustitev 4 oporečnikov torej smatrajo za zmago Solidarnosti. Sovjetska agencija Tass je označila izpustitev kot "najnovejšo predajo kontrarevoluciji".

V mestu Bydgoszcz so razmere napete. Delavci so jezni nad odlašanjem oblasti v zvezi s preiskavo o pretepu nekaj članov Solidarnosti od policistov pred 3 meseci. Lokalna podružnica Solidarnosti je že napovedala dveurni opozorilni štrajk, ako pogajanja z vlado glede te zadeve ne bodo uspela. Po zakonu, ki ga je odobril pred tedni poljski parlament, so taki opozorilni štrajki začasno nezakoniti.

Namestnik predsednika vlade Mieczysław Rakowski je dejal, da postane Sovjetska zveza nestrpna zaradi aktivnosti oporečnikov. Rakowski je rekel, da je obstoj Poljske na nitki. Takih besed ni bilo slišati od predstavnikov režima več mesecev. Danes ima Rakowski sestanek s predstavniki Solidarnosti glede zadeve v Bydgoszczu. Jutri se bo začela seja centralnega komiteja komunistične partije.

Na Poljsko se je prvič v zadnjih 30 letih vrnil pisatelj Czesław Miłosz, ki je prejel letošnjo Nobelovo nagrado za literaturo. Miłosz je zapustil svojo domovino v letu 1951, ker je nasprotoval komunističnemu režimu. Več sto navdušenih Poljakov ga je pričakalo na letališču. Miłosz se bo srečal s poljskimi literati in študenti med bivanjem v državi.

Število beguncev iz Vietnama se nedavno zelo močno povečalo

KUALA LUMPUR, Mal. — V marcu in aprilu se je znatno povečalo število beguncev iz Vietnama. Pri Mednarodnem Rdečem križu so mnega, da je naraslo število beguncev predvsem zaradi pomanjkanja hrane v Vietnami.

Podatke o beguncih zbirajo pri Združenih narodih. V okviru ZN je urad Visokega komisarja za begunce, ta urad pa objavlja poročila, v katerih so podatki o beguncih, vietnamskih in vseh drugih.

Mnogi vietnamski begunci pridejo v Malazijo, kjer pa niso vedno sprejeti z odprtimi rokami.

Če še niste naročnik Ameriške Domovine, postanite še danes!

Iz Clevelanda in okolice

Spominska svečanost—

V soboto in nedeljo, 13. in 14. junija, bo na Slovenski pristavi spominska svečanost za mrtve slovenske domobrance in četnike. Spominsko svečanost pripravlja Tabor DSPB Cleveland in bo pri spominski kapelici Orlovega vrha. Vsa slovenska javnost lepo vabljen.

Koncert na letovišču ADZ—

V nedeljo, 14. junija, sponzorira Ameriška dobrodelna zveza koncert, na katerem bodo sodelovali Fantje na vasi, Kres plesalci in Alpski sekstet. Koncert bo na letovišču ADZ v Leroyju, Ohio in se bo začel ob 2. popoldne. Ob 4. uri bodo igrali v glavni dvorani "Buttons and Bows" harmonikarji.

K molitvi—

Članice Oltarnega društva fare sv. Vida so vabljen v sredo, 10. junija, ob 9. dopoldne v Želetov pogrebni zavod na 6502 St. Clair Ave. k molitvi za umrlo članico Anno Hovevar, ob 10. pa v Sv. Vid k pogrebu sv. maši.

Svarilo—

Zadnje čase hodijo okrog po senklerski naselbini gotovi ljudje, ki zbirajo denar za različne namene, drugi spet prodajajo razne stvari. Bodite previdni in jim ne nasedajte!

Izreden spominski dar—

Družina Vovk-Pušl z Wilmoughby Hills, Ohio je darovala v tiskovni sklad Ameriške Domovine \$100 v spomin pokojnih Nežke Petek, dr. Valentina Meršola, inž. Draga Volovška in Jožeta Lebna. Iskrena hvala!

Walesa v Cleveland—

Voditelj poljskega delavskega gibanja Solidarnost, Lech Walesa, bo prišel v Cleveland na obisk v torek, 7. julija. Kot kaže, bo imel župan George Voinovich sprejem za Waleso v mestni hiši. Podrobnosti še niso znane.

Conrail in Collinwood—

Conrail se je odločil, da bo odpustil iz službe v svoji podružnici v Collinwoodu 250 delavcev. V nekdanji popravilnici New York Central železnice so našli zaposlitev mnogi slovenski naseljenci in njih potomci prav tako nekateri, ki so prišli v ZDA po drugi svetovni vojni. Lokalni politiki so nasprotovali odločitvi Conraila, a brez uspeha.

Dražje storitve—

Gospodarstveniki menijo, da se bodo cene naravnega plina podvojile v 5 do 8 letih, cene elektrike pa se bodo podvojile najkasneje do l. 1991. Pričakujejo, da se bodo cene plina poviševale povprečno za 20 odstotkov na leto, cene elektrike pa za 8,5 odstotka na leto.

Tiskovnemu skladu—

G. Izidor Medved, Joliet, Illinois je daroval \$12 v tiskovni sklad Ameriške Domovine.

Neimenovani iz Clevelanda, Ohio je pa daroval \$10 našemu slovenskemu listu.

Obema darovalcema iskrena hvala!

Položaj slovenskih naseljencev v Italiji

II.

— Kakšna je bila vaša dušnopastirska mreža, kakšne povezave in prireditve?

Glavna "prireditve" milanskih Slovencev je mesečna maša. Z njo je začel duhovnik vzhodnega obreda g. Klinec, ki poučuje na milanski katoliški univerzi. Leta 1968 je prevzel to mašo msgr. Kunstelj, ki se je vozil tja iz Rima z vlakom (682 km!). Prav tako sta kasneje prihajala mednje maševati iz Rima g. Bergant (1973-1975) in g. Rode (do srede 1980): po končanem študiju sta se oba vrnila na delo med rojake v Argentini.

Tako je počasi nastalo jedro, prijetna skupina prijateljev, ki je vedno bolj rastla. Maša je bila doslej v cerkvi Sv. Tomaža, zbiranje po maši

pa v zraven stoji duhovniški hiši. Sodelovanje pri maši je bilo prisilno in domače, nič manj družabnost v dvorani ob pecivu (zanj so poskrbele Slovenke), kavi in čaju (pripravile so ju hišne redovnice) in vinu (to je bila pa skrb naših mož).

Siceršnje povezave so bile po telefonu, pismih in prek prijateljskih obiskov ob godovih, praznikih in jubilejih. Saj se poznamo?

Od prireditve je treba omeniti eno skioptično predavanje in pa trojni obisk primorskih pevskega zborov.

— Kako so ti naši rojaki povezani s Cerkvijo v Sloveniji?

Gotovo nekaj po tisku, saj nekaj izvodov Družine, Ognjišča in Mavrice le prihaja mednje, čeprav vsekakor pre-

malo.

Od osebnih obiskov bi si seveda želeli kdaj kakšnega slovenskega škofa za kakšno uro medse, a nas je tistih, ki se mesečno shajamo, premalo, da bi si ga upali povabiti. Morda bo kljub temu le kdaj kakšen prišel. Večkrat so nas obiskali nekateri primorski duhovniki. Sedaj zahajajo redno med nas gg. Humar, Močnik in Simič iz Primorskega.

Seveda pa imajo milanski Slovenci to veliko prednost, da je domovina blizu in jo večina od njih obišče večkrat na leto. Stalno so v zvezi s Trstom, Gorico, Tolminom, Kobaridom, Bovcem in drugimi domačimi kraji. Po maši v Milanu si potem med seboj novice izmenjajo.

— Kakšni so izgledi za ohranjanje vere in slovenstva

(Dalje)

6117 ST. CLAIR AVE. — 431-0628 — Cleveland, OH 44103

AMERIŠKA DOMOVINA (ISSN 0164-680X)

James V. Debevec — Owner, Publisher
Dr. Rudolph M. Susel — EditorPublished Mon., Wed., Fri., except holidays and 1st 2 weeks
in July

NAROCNINA:

Združene države:

\$28.00 na leto; \$14.00 za pol leta; \$8.00 za 3 mesece

Kanada in dežele izven Združenih držav:

\$40.00 na leto; \$25.00 za pol leta; \$15.00 za 3 mesece

Petkova izdaja: \$10.00 na leto; Kanada in dežele izven
Združenih držav: \$15.00 na leto.

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$28.00 per year; \$14.00 for 6 months; \$8.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$40.00 per year; \$25.00 for 6 months; \$15.00 for three months

Fridays only: \$10 per year—Canada and Foreign: \$15 a year

Second Class Postage Paid at Cleveland, Ohio

POSTMASTER: Send address changes to American Home,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio 44103

83

No. 67 Monday, June 8, 1981

O vzrokih gonje proti slovenski emigraciji:

I. Strah pred emigranti nima
samo velikih oči

Sleheri Slovenec zdrave pameti se nejeverno sprašuje, kaj je komunistični režim v Ljubljani obsedel, da je svojim časnikijskim najemnikom prav zadnje čase zapovedal novo gonjo proti politični emigraciji, naperjeno zlasti proti nekaterim vidnim posameznikom v njej. Najbolj kričec primer v njej so podli napadi komunističnega tiska na Petra Markeža, uglednega političnega, kulturnega, gospodarskega in časnikijskega delavca v Torontu, o čemer je bilo v "Kanadski Domovini" že pisano.

Ni moč razumeti, kako da se je ta zbegani, skoraj božjastni naskok začel tedaj, ko sta sedanji totalitarni red v Sloveniji ter prihodnost Republike same ogrožena od zunaj in od znotraj kakor še nikdar v petintridesetih letih svojega nasilnega trajanja. Vsaka vladavina, ki bi ji bilo kaj do naroda in do slovenstva na sploh, bi v takem stanju iskala vsaj premirja z opozicijo, če že ne njene pomoči v skrbi in delu za zagotovitev njune preživetja v pripravljajočem se viharju.

Ob gornjem primeru je to uganko treba razvozljati v širšem okviru naše polpretekle politične zgodovine.

Današnja socialistična Slovenija ni kako narodno, kolikor toliko neodvisno politično, upravno in gospodarsko telo, temveč v vsem tem trojnem le podrejena v "republiko" zakrinkana partijska ozemeljska enota, prej kolonija kakor provinca centralistične, pravo tako partijske SFRJ. Njeni vladarji niso od svojih podložnikov izvoljeni. So le satrapi, postavljeni od osrednjega vodstva Zveze Komunistov Jugoslavije v Beogradu. Niso Slovenci, temveč komunistični internacionalisti. Po svoji ideološki veri so zagovorniki in uresničevalci nasilnega vtapljanja narodno diferenciranega človeštva v eno brezlično in brezdušno socialistično čredo. Kot taki so sovražniki in zatiralci vsakega naroda, njegove individualnosti, njegovih duhovnih in kulturnih izročil in njegovega jezika.

V jugoslovanskem primeru so se ti nacionalni in idejni izročenci izkazali zlasti kot uničevalci slovenskega naroda ter vsega, kar mu je lastnega in svetega in kar ga je tisoč let reševalo pred izumrtjem v tujsstvu.

Od spomladi 1945 je edini resničen in nevaren nasprotnik take protinarodne totalitarne diktature v domovini politična emigracija, to zaradi svoje načelne in dejavne zvestobe slovenstvu ter vzoru svobode in demokracije zanj.

Ljudstvu v domovini je komunizem za dva rodova zatrl pogum za kakršno koli opozicijo z množičnim morilskim terorizmom po zmagi revolucije. Pozneje, vse do danes pa ga je dušil z diktaturo in politično-policijskim strojem Partije, kakor jima ni para nikjer v rdeči Evropi. Slovenija je danes edina komunistična dežela, ki ni dala nobenega disidenta in kjer je največji pogum-molk.

Prav tako ni več sledu kake opozicije pri primorski in koroški manjšini, ki počasi, a nezadržljivo izginjata v italijanstvo in nemštvo, ko bi sicer emigraciji v tem lahko bila močan zaveznik. Odmiranj je največ krivo razočaranje nad njunimi političnimi vodstvi, ki so se prodajala Ljubljani. Na njen račun ti vodniki silijo rojakom v Italiji in Avstriji, živčim v vsaj zasilnem demokratičnem redu in blaginji, ideal socialistične Jugoslavije, navzlec vsem kupčijam, ki jih Ljubljana in Beograd uganjata z usodo teh ostankov slovenskega naroda. Oportunistični vodniki to počno v brk neprijetni, a zgodovinski resnici, da so koroški Slovenci ob plebiscitu 1920 zavrgli že prvo, drugačno Jugoslavijo, Primorci pa drugo, komunistično z begom tisočev v Italijo leta 1945, pozneje pa drugam v svet. Tako na Koroškem kot na Primorskem so izjeme, a te so redke.

Zaradi raznarodovalnega pritiska obeh tujih držav na eni ter zaradi prisile lastnih prvakov na drugi strani je manjšinska opozicija proti režimu v Sloveniji lahko kvečjemu nema, to je, neškodljiva. Nevarna mu ostaja torej samo emigracija, posebno politično in drugače dejavni ter vplivni posamezniki v njej.

Spriču tega je vprašanje, kaj je sprožilo pričujoči gonjo proti takim Slovincem v svetu, ki škodi in bo še bolj škodila le njenim začetnikom, preprost. Vzrok je samo eden — patološki strah pred emigracijo.

Začasni samozvani gospodarji naše domovine se boje vsakega Slovence, ki v svobodnem svetu zgolj živi ter se navzlec vsem vabam in zastrafanju ne mara vrniti v "matico". Kdor gre tja le na obisk z odprtimi očmi, se ponavadi vrača v tujino še bolj utrjen v svoji privrženosti svobodi ter v odporu proti nesvobodi z baje "človeškim obrazom" doma.

Ze ta osebnih, bolj ali manj pasivni odpor se slej ali prej prevrže v nevarno pričevanje od človeka do človeka o resnični

Beseda iz naroda...

SPOMINSKA PROSLAVA
14. junijaPriredi
TABOR DSPB Cleveland

CLEVELAND, O. — Vse organizacije in društva so lepo vabljeni, ako le mogoče, da se udeležijo spominske proslave, ki bo na nedeljo, 14. junija 1981, pri spominski kapelici Orlovega vrha Slovenske pristave. Posebno lepo vabimo vse NARODNE noše na to spominsko proslavo.

Kot vsako leto, tako bo tudi letos sprevoz avtomobilov iz Clevelanda na Slovensko pristavo in sicer po sledečem redu:

Začetek avtomobilske kolone bo pri Gordon parku, ki se nahaja ob E. 72 cesti v Clevelandu. Tej koloni, ki pride iz Clevelanda, naj se priključi v vsem tem drugo manjšo kolono. Prva bo verjetno pri E. 260. cesti, to je malo preje, nego je vhod na cesto I-90. Druga kolona pa se bo verjetno priključila tej že večji koloni pri Bishop Rd., kjer je vhod na cesto I-90.

Prva kolona se priključi v Euclidu, druga kolona pa na Willoughby Hills.

Kolona bo krenila iz Clevelanda točno ob 9. uri zjutraj in počasi nadaljevala po cesti I-90 na Slovensko pristavo. Prosimo, bodite zelo previdni, ko se priključite že prvotni koloni iz Clevelanda. Tudi posamezniki se morejo priključiti koloni na poti k spominski kapelici.

Daritev sv. maše bo ob 10.30 dopoldne. Za popoldanske molitve se bo oznanilo

pred ali po daritvi božje službe.

Vsem bo mogoče, da si dobijo kosilo, posamezniki kot družine. Kuhinja bo odprta tudi na sobotni večer. Prav tako bo vse urejeno za tiste, ki so vedno malo bolj na žejni strani.

Vsem, ki je mogoče, da se udeležijo že večerne sobotne proslave, ki bo ob razsvetljavi Orlovega vrha in kurjavi kresa, prav lepo vabimo. Razsvetljen Orlov vrh in kapelica brezjanske Matere božje je pogled, ki si ga ne boste mogli izbrisati iz spomina.

Poklonimo se žrtvam komunistične revolucije in tuje okupacije!

'Slovenski domobran' je živel in umrl za Boga, narod in domovino.

Odbor TABOR-a
DSPB Cleveland

Zdravnik je postal!

CLEVELAND, O. — V družini prof. Janeza in Marije Grum iz Milwaukeeja je najmlajši sin Klemen postal tretji zdravnik, in se tako pridružil svojim bratoma Janezu in Cirilu, katera že uspešno delata na medicinskem polju.

Klemen je hodil v ljudsko šolo k Sv. Mateju, nato štiri leta na jezuitsko Marquette High šolo, ki je menda najboljša v Milwaukeeju. Za tem je jemal štiri leta Liberal Arts na Marquettejski univerzi, kjer je ob koncu četrtega leta prejel članstvo v Phi Beta Kappa bratovščini. V istem

času je bil sprejet na Medical College of Wisconsin, ki je bil prej del Marquettejske univerze, sedaj pa je samostojna medicinska šola. Klemen je kot odlični študent dvakrat gostoval na tukajšnji znani Clevelandski kliniki.

V nedeljo, 24. maja, je promoviral za doktorja medicine. Poleg splošne zdravniške prakse se bo Klemen specializiral v anesteziji, v čemer se bo izpopolnjeval v okrajni bolnišnici v Milwaukeeju.

Vsi Hauptmanovi in Gaserjevi čestitamo svojemu nečaku in bratrancu Klemenu k tako lepemu uspehu.

K njegovi življenjski poklici poti mu iz srca kliče: Bog daj svoj žegen! Pa kmalu spet pridi med nas v Cleveland!

Iz življenja Slovencev
v Milwaukeeju

MILWAUKEE, Wis. — Mesec maj je poln veselih dni, velikih pričakovanj in praznovanj. Slovenci ga imamo v posebni časti že stoletja, kot Marijin mesec. Odkar so Slovenci na mednarodnem evharističnem kongresu v Filadelfiji proglasili s posebno resolucijo "čestčenje Brezjanske Marije, od takrat Slovenci, po vsem svetu na predvečer tega praznika, 23. maja, molimo po namenu sklepa in prizigamo svede.

Zanimivo je, da Amerika v tem mesecu praznuje kar dva velika narodna praznika: Materinski dan in Spominski dan.

Sole v tem mesecu zapirajo vrata in učenja je konec. Visoke šole in univerze pa podeljujejo študentom akademsko čast.

Vse to delo, vrvenje in življenje bomo po vrsti nekoliko v širšem smislu označili.

Materinski dan smo Slovenci pri nas praznovali in počastili matere v nedeljo, 17. maja, ob 3. pop. v Parku. Pri Marijinem kipu so bile pete litanije Matere božje in molitve za matere. Dodali smo še gorečo prošnjo za zdravje težko ranjenega papeža Janeza Pavla II.

Ostali spored se je potem vršil pred Domom. Govor o materah je imel preds. J. Limoni. Označil je mater kot ženo vzvišenega poslanstva, velike ljubezni, skrbi in dela ter odgovornosti za otroka. Dejal je tudi, kako današnji civilizirani svet močno skruni materinstvo z razpokami, ko so otroci velikokrat prepuščeni samemu sebi, še huje pa je uničevanje spočetega človeškega bitja v materinem telesu — splav. Po človeški vesti je to — umor...

'Skodelico kave' Ivana Čankarja sta v slovenščini in angleščini lepo recitirali Helenca Coffelt in Loni Limoni ml. Pesem o materi pa Izabela Kralj. Mamice sta pozdravila še, in to prav korajžno, Mihec Lakovic in njegova sestra. O trpljenju tisočev slovenskih mater med svetovno vojno in tik po njej, ko niso premože več videli svojih sinov in hčera, je govorila Irena Kunovar prav doživeto. Za zaključek sta zaplesala še dva mlada para poskočno polko in nasmejanih obrazov navdušila navzoče. Dekleta so materam razdelila rdeče nageljne in vse povabila k obloženim mizi.

Hvaležni smo zboru plesalcev in plesalk za lepo počastitev, posebno tudi voditeljici cele organizacije Loni Limoni ml. in učiteljici plesov Bibi Kralj-Bambičevi za odlično izvedbo plesov!

V prijetni družbi smo tisti večer počastili med nami rojstike in godovnice: Ivanko

Modic, Minko in Franja Mejač ter Jožeta Muršeca. Prepevali so zdravico za zdravice in odmevali so vzkliki: Vsem na mnoga leta! Vsi so namreč stebri društva in velika opora vsaki slovenski stvari.

USPEH — United Slovenes for the Preservation of their Ethnic Heritage for European Village of the Milwaukee Museum.

Ta organizacija je še mlada in ima na skrbi Slovensko hišo v sklopu Evropske vasi, sestavljene od različnih narodov v mestnem muzeju. Je to gotovo posebnost za vse, ki obiskujejo naš bogati muzej. Slovenci imajo tudi svoj pevski zbor (40 članov), ki ga vodi prof. glasbe na univerzi g. Leo Muškatevec. Dne 15. maja je ta zbor priredil lep koncert zbranih starih slovenskih pesmi domačih skladateljev v prid organizacije. Udeležba je bila velika; občinstvo je petje nagradilo z močnim aplavzom.

Pri sporedu v petek in soboto je sodelovala tudi Triglavska plesna skupina, ki vedno dostojno predstavlja društvo in Slovence ameriški javnosti. V veži muzeja sta razstajala oba dneva svojo domačo umetnost Ivan Bambič (klopoteč na veter v različnih motivih), Jože Horvat pa rezbarsko kiparsko umetnost v lesu. Oba razstavljalca sta vzbudila z razstavo veliko zanimanja in pozornosti.

Slovenske žene so napekle obilico domačega peciva, točile "punch", može pa pivo. Hvala vsem za trud in dobro voljo! Z vzajemnostjo je bil dosežen zaželjeni — USPEH!

SPOMINSKI DAN.

— Za ta praznik smo imeli v Parku ob 11. uri pri kapeli sv. maše s kratkim sporedom. Maševal je dr. Jože Gole, ki je med mašo imel prazniku primeren govor. Spominjal se je tisočev mladih mož in fantov, ki so v boju za svobodo Amerike dali svoje dragoceno življenje, da mi svobodno živimo. Spomnil se je tudi vseh naših junakov in mučenec povojne dobe. Berila je bral Franjo Mejač, Triglavski zbor pev. Ernesta Majheniča pa je med mašo prepeval mašne pesmi.

Po maši je predsednik J. Limoni pozdravil navzoče in napovedal točke sporeda: Pevci so zapeli "Glejte, kako umira pravični...", govornik pa je bil g. Dimitrije Kralj. Zbrano je nanizal ob 40-letnici slovenske tragedije vse gorje naroda, od okupacije Nemcev in Italijanov pa do domače revolucije, katero so izvedli komunisti nad nesrečnim ljudstvom, že itak do smrti izmučenega naroda.

Povedal je, kako je v tej zmedi nastal odpor Vaških straž, Sokolskih legij, četnikov in domobrancev z gen. Leonom Rupnikom in gen. Mihajlovičem na čelu. Ker pa smo bili od zaveznikov izdani, smo morali zapustiti domovino... Sledila je še pesem Marjana Jakopiča "Mrtvim junakom", ki jo je z globokim občutkom recitirala Izabela Kralj. Pevci so zapeli še "Vigred se povrne" in "Legijonarje".

Sledilo je kosilo in družabni popoldan. Poleg domačih smo srečali tudi prijatelje iz Chicaga, med njimi p. Benota, dopisnika AD L. Jelenca z gospo, in bivšo gl. tajnico SZZ go. Humar. nadalje iz Waukegana, Racine in celo iz Clevelanda. Vsem hvala za lep obisk!

Ko v tem času zapirajo ukaželnim glavam vrata, so visoko šolo končali naši slovenski akademiki, katere je počastila že naša Slovenska kulturna radijska ura. Na Mar-

quette univerzi je diplomiral za doktorja zdravilstva g. Klemen Grum, istotam je postal doktor zdravilstva g. Jay Grassell (mož ge. Avi Androjna), pravni doktor je postal g. Karl Dvornik, Johnny Bambič je diplomiral iz M.D., g. Mark Mejač in Mick Majerle pa sta prejela B.D.

Vsem akademikom naše čestitke in najboljše želje!

O velikem papežu Janezu Pavlu II. se vsak dan piše. V Ognjišču pa je bilo zapisano tole:

"Težko je biti papež." Tako je dejal 27-letni Cezary Morawski, igralec iz Szczecina, ki mu je režiser Krzysztof Zanussi zaupal naslovno vlogo v filmu "Mož, ki je prišel od daleč". Film, za katerega je scenarij napisal pisatelj Szczepanski in so ga proti koncu lanskega leta začeli snemati, pripoveduje zgodbo življenja Karola Wojtyla od njegovega otroštva do izvolitve za papeža. V filmu, ki ga financirajo razne tuje družbe, nastopajo pa skoraj izključno domači igralci.

"Bolj, ko se poglobljam v osebnost Karola Wojtyla, bolj spoznavam, da imam z njim nekaj skupnega," pravi Morawski. "Sem praktičen katoličan, vendar pa nikoli nisem pomislil na to, da bi sam postal duhovnik. Ko sem zdaj v vlogi Wojtyla, mladega duhovnika, oblekel talar, sem se zavedal, kako težko je nositi to obleko na Poljskem in obenem, kako pomembno je biti duhovnik v moji domovini." Z ženo Joanno gojita veliko željo, kmalu srečati papeža, ki ga Cezary Morawski igra.

Vabimo vse Slovence in prijatelje od blizu in daleč na praznovanje 20-letnice Parka Triglav v nedeljo, 21. junija. Ob poldvanajstih sv. maša pri kapeli, kosilo in program. Nato piknik in prosta zabava s plesom. Vsi lepo vabljeni!

Ob slovesu prijatelja Albin (Bineta) Smoleja, ki se je odločil vrniti se v svojo domovino Koroško, kličemo vsi: Bog Te živi!

Lepe počitnice želi vsem bralcem teh vrstic

France Rozina

ZA SMEH

Mož, ki se ga je precej narlezel, ne more in ne more najti svojega avta na cesti.

"Peljite se z avtobusom!" mu svetuje nekdo.

"Kako ga bom pa spravil doma v garažo?"

"Zakaj zidarji pozimi ne zidajo?"

"Ker bi jim steklenice s pivom zmrzile."

"Je res tvoj mož bolan?"

"Res. A odkar mu je zdravnik rekel, da ne bo mogel več delati, se počuti veliko boljše."

"Vaš obraz se mi zdi tako znan!"

"Lahko da. Deset let sem bil jetniški paznik."

Pri uri taktike v vojašnici:

"Kaj storimo, da ne more sovražnik uporabiti vlaka?"

"Sežgemo vse vozne liske."

"Zakaj tišiš toliko časa kor-koš za vrat?"

"V kuharski knjigi piše: 'Kokoš pol ure zmerno dušimo'."

"Če sem lačen, nisem za nobeno rabo."

"In če si sit?"

"Pa spet ne, ker sem za-

NA KULTURNEM POLJU

Slovenija, dežela moje radosti
in bolečine

To je slovenski naslov nove knjige Rev. Vladimirja Kozine (Slovenia, the Land of My Joy and My Sorrow), ki jo je konec lanskega leta s pisateljevo podporo izdala Zgodovinska komisija pri Zvezi društev slovenskih protikomunističnih borcev - Tabor. S tem je zbirka njenih dokumentarnih del o komunistični revoluciji v Sloveniji in njenih posledicah (Vetrinjska tragedija, Matica mrtvih, dve Beli knjigi o slovenskem protikomunističnem upor 1941 do 1945 i.d.r.) narasla še za eno svojevrstno, izvirno po zamisli in izobliki ter, kar je najpomembnejše, v angleščini, namenjeno v prvi vrsti tujemu občinstvu.

Rev. Kozina je neutrudljiv, požrtvovalen glasnik / resnice o neizmerni tragediji Slovenije med drugim svetovnim spopadom, ki je kot edina dežela v Evropi hkrati trpela trojno tujo zasedbo, rdečo revolucijo in po njej povzročeno, nič manj krvavo, državljansko vojno. "Slovenia" pomeni vrhunec njegovega pisanja ter vrste, ki ga je dosti razdrobljenega po raznih slovenskih listih v svobodnem svetu. Poleg tega je leta 1972 na svoje objavil obsežno ilustrirano razpravo "Komunizem, kakor ga jaz poznam", ki je pozneje izšla v angleškem prevodu in predelavi (Communism As I Know It). Angleška izdaja je doživela več ponatisov ter v tisoč in tisočih izvodih zlasti Amerikancem v Kaliforniji odpirala oči o naši domovini in njeni mučeniški usodi, ki jo je med 1941 in 1945 zadela zaradi sovražnikove krivice, bratovske slepote ter sebičnih računov velikih zahodnih demokracij.

Leta 1975 je Kozina pri založbi Sij v Buenos Airesu dal na svetlo knjigo "Slovenija v plamenih". Je to zgodovina revolucije in naši domovini, kakor so jo krvavo doživljali on in njegova družina, nato njegova rojstna vas Zapotok pri Ribnici, njegov kos Dolenjske in nazadnje vsa Slovenija.

Izvirni zamisli o tem načinu prikazovanja slovenskega polpreteklega gorja je pisec ostal zvest tudi v pričujočem delu, toda z nekaterimi bitnimi dopolnitvami. Slovenija je dosti obsežnejša, saj šteje 331 strani različne oblike. Rdeča nit, ki veže knjigo v celoto, je še vedno nedolžna kri njegovih najbližjih — očeta, matere, bratov Franceta in Janeza, ki je bil skoraj od rojstva mrtvouden — prelita po roki domačih "osvobodilcev". Hkrati s tem delo prepaja pretresljiva zgodba pisca samega in njegovih živih, ki so morali biti priče te muke in morije svojih najdražjih ter nosijo vse življenje strahoten spomin nanju. Da ni taka usoda doletela tudi njih, so morali postati preplašeni begunci najprej v lastnem kraju, nato v tujini in svetu, leta dolgo v senci groze, ki je udarila njihovo družino, njihovo domovino ter deset in deset tisoč zvestih Slovencev, podobnim njim.

Priporočni značaj, ki ga ta vez daje "Sloveniji", jo dela zlasti privlačno za tujca, čigar spoznanju naše resnice naj v prvi vrsti služi. Nič manj pa bo privlačna tudi našemu mlademu rodu v Ameriki, kateremu je angleščina že bližja in bolj razumljiva od materinščine. Zgolj suho, recimo znanstveno, nizanje dejstev in števil iz tragičnega dogaja-

nja v deželi, docela ali vsaj precej neznani tem bralcem, bi obojim ne bilo zdaleč tako zanimivo, kakor pa je taka zgodovina revolucije v Sloveniji, doživljena po naših resničnih, z imenom in obrazom prikazanih mrtvih in živih ljudih. Poleg tega je Kozinova angleščina lepa, pogosto skoraj poetična v slogu in besedi, kar celotnemu delu in njegovemu namenu zadržno ni v škodo.

Dežela pisateljeve, in vseh nas, radosti in bolečine se od svoje slovenske prednice iz leta 1975 razlikuje po tem, da je pisec to svojo novo zgodovino slovenske revolucije postavil v širši jugoslovanski, evropski in svetovni politični ter ideološki okvir. Navaja domače in zunanje vzroke zanjo ter dokaže, da smo se Slovenci v njej razdejali ne za kako svoje osvobodjenje, marveč za tuje račune, cilje in koristi. To ugotovitev dovolj neizpodbitno podpre z dokumenti iz slovenskih, posebno nasprotnikovih, in svetovnih virov. Prav tako so trdno izpričane pomembne podrobnosti v knjigi. Zaradi tega je nihče ne bo mogel odpraviti z oguljenim reklom, da gre spet zgolj za propagando, razen v kolikor je resnica sama po sebi najmočnejša propaganda za sleherni namen in misel. Kozinov namen je bil dokazati pogubnost marksizma za Slovenijo in Slovence v njegovem brezobzirnem, revolucionarnem uresničenju, čigar usodne narodne in duhovne posledice se s časom bolj in bolj daljnosežno kažejo, poleg človeških in tvarnih žrtvej, ki jih je njegova zmaga terjala.

Knjiga ima dva dela. Prvi obravnava ožje in širše dogajanje med revolucijo in samoobrambo protirevolucije doma, drugi pretresljivo govori o grenkem, negotovem obdobju začasnega begunstva za mejo, v taboriščih in izven njih, zastrašenem po grozi izročanja domobrancev v rdečo smrt. Oba dela se zapletata in razpletata ob Kozinovi kot njihovi konkretnih simbolih in žrtvah. Njim se na Tirolskem pridruži še škof Rožman, slovenski "mož bolečin", ki pisatelja v gorski vasi Anrasu tiste temne dni v poletju 1945 posveti v novomasnika in postane vdanemu služabniku Cerkve njegov duhovni oče.

Vsebinska dela je razporejena v 61 kratkih poglavij, katerih naslovi dobro ponazarjajo njegovo zaokroženo izčrpnost. To jo je v kratkem poročilu nemogoče podrobneje obdelati. Najbolj razodevni v prvem delu so:

Nastanek in padec Jugoslavije, Ribnica, Rdeči prevrat na obzorju, Velikonočni ponedeljek 1941, Odpadniki, Begunci, Hudobno razdejanje, Terenci, Osvobodilna fronta, Moj oče, Moja mati, France-tovo mučenje, Mojstri laži, Francetov pogreb, Smrtna noč, Klet, polna krvi, Smrt izdajalcev!, Tri krste, Komunistična kolaboracija s sovražnikom, Slovenski talci, Narodna samoobramba, Vaška straža, Dan italijanske vdaje, Turjak, Smrtni pohod, Domobranci, Jelendol (izkopavanje množičnih žrtvej revolucije, op. pis.), Domobranci in ameriški letalci.

V drugem delu pa:

Na poti v posvetitev, Narodni odbor za Slovenijo, Po sledi zgodnjih Slovencev, Zbogom, domovina!, Anras, Škof Rožman v Anrasu, Proč od

Tita, Vetrinj, Moja posvetitev, Prva sveta maša, Telovska procesija, "Nova (britanska, op. pis.) vojaška politika", Prisilno izročanje domobrancev, slovenski Job, Teharje, Kranj, Škofja Loka, St. Vid, Kočevski Rog (morišča domobrancev, op. pis.), General Lev Rupnik, Začetek novega življenja, Pripis.

Precej teh poglavij se konča z nepričakovanim, dramatičnim poudarkom, v dveh, treh kratkih stavkih, včasih samo v nekaj besedah. To daje Kozinovemu prepričljivemu pisanju še večjo učinkovitost.

Njegova nova zgodovina naše komunistične revolucije je pri vsej dokumentarnosti v temelju človeška, se pravi izoblikovana na usodah resničnih mrtvih in živih slovenskih ljudi. Objektivnih podrobnosti in dokazil je v njej, kolikor je za resno delo potrebno, vendar ne toliko, da bi mrtvila pažnjo tujega bralca. Za poznavalca naše nedavne preteklosti pa jih je tudi dovolj, da ne bo pisca nihče mogel očitati kake površne splošnosti.

Slovenia, the Land of My Joy and My Sorrow je spričo tega in zaradi svoje vsebinske tehtnosti in namena zadržno najpomembnejše komunistično zgodovinsko delo o revoluciji v Sloveniji v kakem tujem jeziku. A tudi v našem nima zlepa primere.

Poleg tega je knjiga zaslužna tudi kot dragocen prispevek k ohranjanju slovenske narodne dediščine in izročila. Prikaz naše kmečke družine, življenjskega in moralnega te-

melja za slovenski obstanek v tisočletju trde preteklosti; podoba njenega doma in skupnosti, rastoče iz vere, trdega dela, ob samozvesti, veselju in zvestobi vsemu svojemu, nam v Kozinovi besedi pričara nekdanje, zdaj žal izgubljene naše čase, a nič manj vredne za slovenstvo zaradi moči spomina in korenin našega bitja. V slovenskem slovstvu npr. tudi ne pomnim takega opisa telovske procesije, našega velikega praznika zahvalnih upov na "zemlje sadove" in druge božje blage, kakor ga beremo v tej knjigi. In po Ivanu Cankarju najbrž nihče pri nas ni tako čudovito in pretresljivo lepo pisal o slovenski materi, kakor piše Kozina o svoji.

Avtor tega dela je župnik v Brentwoodu, čez zaliv od San Francisca v Kaliforniji. Na oltarčku v njegovi spalnici so med drugimi bridkimi, in nekaj sladkimi, spomini, štirje zbledeli križci, izrezani iz robca, katerega je pomočil v kri ubitega očeta in matere tisto najstrašnejšo noč svoje-ga življenja 29. avgusta 1942. Se eden "s krvavimi rokami..."

M. Javornik

(Knjiga bo na prodaj tudi med letošnjimi žalnimi slovesnostmi za 36. obletnico poslednje usode slovenskih domobrancev, ob stoletnici rojstva njihovega mrtvega vrhovnega poveljnika, generala Leona Rupnika, 14. in 15. junija. Če bo avtor navzoč, kakor je bil zdaj že več let, da je na Orlovem vrhu v Clevelandu opravil zadušnico za padle, jo bo lahko ob tej priliki podpisoval.)

Gizella Hozian poroča iz Chicaga...
SLOVENSKE DUHOVNE VAJE

Kot vsako leto smo se tudi letos zbrali žehe in matere pri Mariji Pomagaj v Lemonu. Prišle smo iz raznih predmestij Chicage, iz Jolietia in iz Waukegena, Ill. Prisrčno nam je bilo to srečanje s poznanimi in tudi z novimi smo se razveselile. Seveda smo pogrešale tiste, ki niso mogle biti navzoče. Za te, za bolne in za vse, ki so se nam v molitev priporočale, smo dnevno skupno molili.

Lemont je v maju vedno najlepši. Ves je v cvetju. Imele smo tudi novega duhovnega voditelja v osebi patra Kri-zologa Cimermana. Pomagali so tudi Pater Fortunat. Oba sta nas že ob prihodu prisrčno pozdravila.

Krasne nauke so nam dajali novi duhovni vodja. Razlagali so nam razne prilike — srečanja z Jezusom. Kako je včasih potreben samo trenutek in lahko spoznamo, kako se nam Kristus približuje. Prosili so nas, naj bomo veseli. Razložili so, kako naj vsaka svojo krinko razgrne pred seboj — naj se gledamo takšne, kot nas vidijo drugi in kakršne v resnici smo. Spoznajmo same sebe. Izogibajmo se nervoznosti in zaprtosti. Kritika podira. Ne gledajmo samo napake drugih. Poglobimo ljubezen do ubogih. Za vzgled nam je Mati Terezija. Njeno srce je na njenih dlaneh.

Povdarjali so, da sreča ne visi na obealniku. To si moramo pridobiti. Tudi smrt ni konec vsega. Pa zopet zakaj smo tukaj? Gotovo nas je zbral za to Kristus in nas združil. Skušajmo se učiti eden od drugega. Nekdaj ljudje niso imeli take možnosti, da bi se družili na ta način kot se mi danes. Če smo 90 ali 105, ohranjajmo vzor, dogom, domovina!, Anras, Škof Rožman v Anrasu, Proč od

Učimo se ponižnosti. Ne bojmo se, če nas bodo ljudje kritizirali. Kajti tudi resnična ponižnost ni brez kritike. Ne bojmo se kritike. V vsakem človeku je nekaj dobrega. Ob-rambo za čast čutimo. Preveč zaprti sami vase ne smemo nikoli biti. To je lahko nesreča. Zavedajmo se, da v službi moramo imeti tudi čut odgovornosti. Ne hvalimo sami sebe. Če nas pa kdo pohvali, pa to sprejmemo s hvaležnostjo.

"Pot do mene vodi k Tebi!" in obratno. Ne sodite, da ne boste sojeni. Sodimo le sebe. Bog je ozdravil in se boril. Tudi mi se moramo boriti tudi proti revščini. Pa zopet: "Vi ste moji prijatelji, ki ljubite svoje prijatelje!" Druge sodimo po sebi. Pogosto izrekajmo zaslužno pohvalo in zahvalo. Skušajmo človeka razumeti. Bodimo marljivi in opazujmo razne doživljaje. Našli bomo sposobnost, ogroženost in zaprtost. V stik lahko pridemo na različne načine. Smeh, veselje in sreča sprosta človekovo notranjost.

Smeh srce odpre, pogled lahko srce zapre.

Srečna družina, kjer se med seboj odkritosrčno. Nevoščljivost, nerazumevanje govorimo o napakah drugih in ne obsojamo prijateljev. Spoštujmo človekovo svobodo. Hinaščina škoduje človeku. Štrpnost odpira lepo pot. Potrpljenje rodi uspehe.

Vsiljevati ne smemo. "Nihče ne pride k meni, kogar ni pritegnil Oče." Ljubezen pre-maga sovraštvo in versko nestrpnost. S silo nič ne dosežemo. Bodimo sprejemniki. Ne siliti — v cerkev moramo vabiti. Ceniti moramo tudi ljudi drugačnih misli. Spreobračanje ne velja. Svoboda več doseže. To je samo nekaj lepih po-

učnih stavkov od duhovnih vaj. Morda bo zanimalo tiste, ki niso mogli biti navzoči. So res same lepe in poučne misli. Prava šola za vsakega.

Imeli smo tudi razgovore. Že ob koncu teh smo si nekatere zaželele večkrat nekaj takega. Pri tem smo se dotaknili vere, šole, resnice, staršev in otrok. Ravno tako nekaterih brezverskih stvari in tudi komunizma in socializma. Pa še zakona, dolžnosti, mladih staršev in otroka, rojstnega doma, in domačega ali družinskega ognjišča. V pogovorih smo obiskali vso Slovenijo, Kranjsko, Gorenjsko, Dolenjsko, Štajersko in Prekmurje. Vse je bilo zelo zanimivo in poučno.

Dotaknili smo se tudi verskega življenja, raznih dvomov, duhovnikov, materializma in avtoritete. Pa še pogled otroka na življenje, božične praznike in na Veliko noč. Ravno tako smo se ustavili pri čustvih, razlago nauka, cerkvene spremembe itd.

Ni prav, če smo preveč "pesimisti" in gledamo vse pre-črno. Ne pričakujmo pa tudi raja na zemlji. Strahu, razočaranj, osamljenosti se pa čim bolj izogibajmo. Te so nesreča za življenje.

Zakon je vrednota.

Cerkev moramo ščititi.

Načela morajo biti.

Če merila ni, tudi uspeha ni.

Kristjani smo gledani kot ljudje gibanja. Upajmo in verujmo, da Bog ve za vse naše misli in dejanja. Brez upanja niti živeti ne bi mogli. Tudi ko nas vse prezira, je Bog z nami. Samo upanja ne smemo zgubiti. Povezovati se moramo z vsemi. Tudi dejavni moramo biti v življenju, ne samo čakati. Za vse dobro bomo vedno odprti in tudi potrebne spremembe moramo sprejemati.

Dotaknili smo se še gorizma in lakizma. Odrešenja ne moremo zaslužiti. Samo Kristus nas odrešuje. Pomanjkanje in zaupanje moremo sami kontrolirati. Če Bog ne obupa nad nami, zakaj bi mi. Kritične situacije prezirajmo. Le več veselja in smeha nosimo na naših obrazih.

Takšne so bile letošnje slovenske duhovne vaje. To so samo pičice. Lepo bi bilo, če bi se v celoti ponatisnile. Mnogim bi lahko bile v velik pouk. To je pa vsaj malo v odgovor tistim, ki nas vprašujejo, kaj ste pa pri duhovnih vajah delale? Verujte, da je vse prehitro minilo in novih moči smo si pridobile. Zato Bog povrni tisočkrat našim duhovnim voditeljem za te prekrasne misli in govore. Tudi pele smo veliko vse Mariji, Majniški Kraljici v počast.

V soboto večer je bilo nepopisno lepo. Bila je sv. maše za pokojno mater č. p. Vendelina. Društvo Slovenska Pesem je to naročilo in se nam pridružilo. Prišle so tudi č. sestre iz Alvernia in Mount Assisi. Tako smo še skupno počastili Marijo pomočnico za njen god. Prišla je mladina in tudi otroci. Pri tej lepoti smo imeli svetle oči. V nedeljo je pa bilo ob enem še Romanje Marije Pomagaj 78 KSKJ v frančiškanski cerkvi. Tudi pri tem smo čutili da se nam je Bog nasmešnil. Zaključili duhovne vaje s šmarnicami. Vse je bilo prisrčno lepo Bog živi.

Gizella Hozian

Podpirajte slovenski
verski mesečnik
Ave Maria!

KOLEDAR
društvenih prireditev

JUNIJ

14. — Tabor DSPB Cleveland poda svojo spominsko proslavo pri spominski kape-lici na Orlovem vrhu na Slovenski pristavi.

14. — ADZ sponzorira koncert na svojem letovišču v Leroy, Ohio. Nastopili bodo Fantje na vasi, Kres ple-salci in Alpski sekstet. Začetek ob 2. pop. V glavni dvorani ob 4. bodo igrali za ples "Buttons and Bows" harmonikarji.

17. — Slovenski narodni dom na St. Clair Ave. priredi "50-50" večerjo in zabavo. Več nagrad. Koltajli ob 6.15, večerja ob 7.15 zvečer.

20. — Pevski zbor Korotan priredi večerjo in ples na Slovenski pristavi. Večerja ob 6. zvečer, ples ob 8. Za ples igra Alpski sekstet.

21. — S.K.D. Triglav, Milwaukee, Wis. priredi prvi pik-nik leta v Triglavskem parku, ki bo združen s proslavo 20-letnice parka Triglava.

27. — Društvo Kras št. 8 ADZ priredi piknik z večerjo in plesom na letovišču ADZ—"Slovenski vrt" v Leroyju. Za ples bo igral Žagarjev orkester.

28. — Misijonska Znamkarska Akcija ima vsakoletni pik-nik v prid vsem slovenskim misijonarjem, na Slovenski pristavi.

JULIJ

4. in 5. — Slovenski folklorni inštitut priredi prvi Sloven-ski folklorni festival v Ame-riki in sicer na Slovenski pristavi.

10., 11. in 12. — Fara sv. Vida priredi vsakoletni karneval v korist cerkve in šole.

19. — Slovensko-ameriški Primorski klub priredi pik-nik na lovski farmi.

26. — S.K.D. Triglav, Milwaukee, Wis. priredi misi-jonski piknik v Triglavskem parku.

26. — Slovenska šola pri Mariji Vnebovzeti priredi piknik na Slovenski pri-stavi.

AVGUST

16. — Slovenska šola pri Sv. Vidu ima svoj vsakoletni piknik na Slovenski pri-stavi.

16. — S.K.D. Triglav, Milwaukee, Wis. priredi svoj drugi piknik v Triglavskem parku.

SEPTEMBER

12. — Pevski zbor Fantje na vasi priredi vsakoletni koncert v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. Gostovali bodo Fantje na vasi iz Toronta. Začetek ob 7.30 zvečer.

13. — Podruž. št. 14 SZZ priredi kartno zabavo ob 1. popoldne v Euclid Park Club House na E. 222 St. in Lake Shore Blvd.

20. — Oltarno društvo fare sv. Vida priredi obed v farni dvorani pri Sv. Vidu.

20. — Podr. št. 47 Slovenske ženske zveze praznuje 50-letnico svojega obstoja s sv. mašo ob 11.30 popoldne pri

Sv. Lovrencu. Po maši bo kosilo v Slovenskem domu na Stanley Ave. na Maple Hts.

20. — Vinska trgatev na Slo-venski pristavi.

27. — Društvo SPB Cleveland priredi romanje v Frank, Ohio.

27. — S.K.D. Triglav, Milwaukee, Wis. priredi Vinsko trgatev v Triglavskem par-ku.

OKTOBER

3. — Slovenska folklorna skupina KRES priredi pro-gram slovenskih plesov v Slovenskem narodnem do-mu na St. Clair Ave.

3. — Klub slovenskih upoko-jencev v Newburgu-Maple Hts. priredi banket in ples.

11. — Podružnica št. 50 Slo-venske ženske zveze priredi večerjo in ples ob 50. oblet-nici svojega obstoja. Pri-re-ditev bo v SDD na Recher Ave. in se bo začela ob 4. pop.

17. — Tabor DSPB Cleveland priredi svoj jesenski Dru-žabni večer v Slovenskem domu na Holmes Ave. Igra-jo Veseli Slovenci.

18. — Občni zbor Slovenske pristave.

24. — Pevski zbor Glasbena Matica priredi koncert v Slovenskem narodnem do-mu na St. Clair Ave.

NOVEMBER

7. — Stajerski klub priredi vsakoletno veselo martino-vanje v avditoriju pri Sv. Vidu. Začetek ob 7. zvečer. Igrajo Veseli Slovenci.

8. — Slovenski mladinski zbor Kr. 2 SNPJ priredi večerjo in ples v SDD na Recher Ave.

14. — Belokranjski klub pri-re-di vsagoletno martinova-nje v Slovenskem domu na St. Clair Ave. Za ples igra John Hutar orkester.

14. — Pevski zbor Jadran priredi svojo vsakoletno jesensko večerjo s koncer-tom in plesom v Sloven-skem delavskem domu na Waterloo Rd.

15. — Slomškov krožek pri-re-di "Slomškovo kosilo" v avditoriju pri Sv. Vidu.

15. — Slovenian National Art Guild priredi razstavo raz-nih umetnin v Slovenskem društvenem domu na Re-cher Ave. v Euclidu.

29. — Ženski pevski zbor "Dawn" Slovenske ženske zveze priredi koncert ob 4. pop. v Slovenskem društve-nem domu na Recher Ave.

DECEMBER

6. — Moški pevski zbor Slovan poda svoj jesenski koncert v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

JANUAR

23. — Odbor Slovenske pri-stave priredi svojo tradi-cionalno "Pristavsko noč" v Slovenskem narodnem do-mu na St. Clair Ave.

MAREC

13. — Slovensko-ameriški Primorski klub priredi ve-čerjo s plesom v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. Igral bo Alpski sekstet.

ANDREJ KOBAL:

SVETOVNI POPOTNIK
PRIPOVEDUJE

Tu je nastalo klanje. Na celi črti je naenkrat počilo in nezavarovana in nekrita avstrijska pehota je padala v glušecem regljanju strojnic in grmenju poljskih topov. Italijani pa niso imeli izgub, ker so bili zavarovani v strelskih jarkih tretje linije, vse od lagun in močvirja pri San Dona di Piave do Conegliana na severu.

Naš regiment je bil že prvi dan ofenzive decimiran. Tovariši za tovarišem je bil ubit in nešteto ranjenih. Janez Svetličič je padel, kot sem slišal, pri prvem naskoku, Kosmač pa tretji dan, ko so si pešci že izkopali jarke, pa je iz neprevidnosti pokazal glavo in ga je v istem trenutku zadela krogla.

Mene je najbrž rešila telefonska služba, ker mi je bilo odrejeno obdržati skupno z nekim drugim telefonistom postajo v globokem jarku pod ozkim železniškim mostom. To je bilo kot nalašč izvrstno zaledje, a ne več kot pol kilometra od bojne črte. Vzporredno z jarkom je na zvišenem terenu vodila široka cesta ter se kake štiri metre nad jarkom križala z železniško progo. Granate so sicer padale neprestano.

Delal se je mrak, ko se je prvi dan po najinem obratovanju pod mostom pojavila kolona voz s prehrano za fronto. Kanonirji z druge strani so kolono opazili in začeli sipati granate. S trenutnimi presledki so grmele eksplozije na obeh straneh ceste; ena je udarila na cesto samo.

Vozovi so drveli naprej, enega pa je zadelo. Konja z voznikom vred sta obležala mrtva pri razbitem vozu; kar je bilo naloženo, se je pa usulo v jarek kakih petdeset metrov od mosta. Pregledovala sva in našla sodeček kakih 25 litrov ruma, vrečko sladkorja, kavo, zabojce prepečenca in mesnih konzerv. Vse to sva znosila pod most, mrtvi voznik in konji pa so ležali na cesti do dne, ko so jih Italijani pokopali.

Rum, kava in hrana niso služili samo nama. Že drugi dan se je najino zavetje spreminilo v počivališče za sanitetce, ki so se posluževali jar-

ka ob cesti za prenašanje ranjencev. Spomin na tiste dni mi je v vsem življenju povzročal nekaj radosten ponos.

Nikdar nisem občutil večjega usmiljenja kot tedaj in nikdar nisem bil deležen večje hvalečnosti, pa če so jo trpeči izrekli ali ne. Kar človek stori dobrega v življenju, ostane v spominu kot blago zadoščenje.

Tovariši telefonist je ždel pri telefonu, jaz pa sem vkuhal sladkor v rum. Prineso prve ranjence, nekatere v brezupnem stanju, jokajoče, stokajoče, objokane in tudi polzavestne. S skledico v roki sem šel k nosilnicam in dajal vsakemu kratke požirke.

Nekateri so s težavo pili, a oslajeni rum jih je poživljal in dobili so dodatnega, pa če nama kaj ostane ali ne. Vsakega je požirek dobre pijače okrepil, vsaj začasno. In zdelo se mi je kakor čudež: ruma, sladkorja in tudi jedilni zmanjkalo do zadnjega dne, ko smo bežali na življenje in smrt.

Tretji dan je bil skorajda usoden tudi zame. Telefonska zveza je bila nenadno pretrgana. Po jarku je pritekel kurir s poveljem, da morava takoj obnoviti zvezo z regimentom. Vzela sva čeladi in orožje ter se podala ob napeljavni telefonski žici čez njive in ob trtah in nasadih murv.

Opazovalci, skriti v visokem drevju pri topovih, so naju najbrž videli, kajti koder sva stopala ob telefonski žici, so začele padati granate. Legla sva na tla in skušala prikrivati sled, a izstrelki so padali kar naprej okoli naju. Nobenega ni nič zadelo, samo kosi blata in razpršene prsti, kadarkoli je kaj padlo v neposredni bližini.

Nisem si upal misliti, da ne bo prihodnji izstrelki pogodil. Grmojve naju je končno zakrilo in v njem sva tudi našla razcefrano žico. Hitro sva vse popravila z obnovljeno zvezo, potem pa preštudirala njive in nasade, koder bi se kolikor toliko skrivaje in po ovinkih vrnila v jarek, in odtod pod most.

Proti večeru istega dne je deževalo. Imela sva spet skupino nosilcev z ranjenci. U-

kvarjal sem se z njimi precej časa. Zaradi znoja in vlage sem snel jekleno čelado. S paketom prepečenca sem skočil za nosilci, da vsakemu dam nekaj kosov.

Ko sem se vračal pod most, ja na prazni cesti nad menoj treščila granata. Nekaj se je usulo po meni in na glavo, pa nisem nič čutil; dež je kar lil. Pod mostom je tovariši ves bled skočil k meni: "Za Boga, kaj ti je?" je vzkliknil.

"Nič mi ni. Kaj vprašuješ?" "Ves krvav si. Ali ne vidiš, da ti lije kri po vsem obrazu?"

In res sem bil kar oblit s krvjo, pa zaradi dežja morda nisem nič čutil. Gologlavega me je nekaj opraskalo vrh glave, morda drobce granate, ki je padla na cesto, mogoče pa le razpršeno kamenje po eksploziji.

Tovariši mi je umil lase in obraz s postalo vodo iz jarka, pregledal rano, ki pa je bila površna kot tanka zarez po koži vrh glave. Niti obvezati ni bilo treba. Vera v jekleno čelado pa se mi je znatno okrepila. Celotno avstrijski strani sem jo odslej nosil ne glede na vročino.

Polom je prišel kmalu, kot se je že prvi dan napadov na tretjo linijo moralo pričakovati. Kot telefonista sva izvedela iz polkovnega naročila bataljonu za takojšen umik čez Piavo. Ukaz je naročil umik po kateri koli poti, nazaj čez najbližji most pri Noventa di Piave ali pa čez most, po katerem smo bili vkorakali pri Ponte di Piave. Kurir je bil ravno pod mostom, pa naročilo bataljonu že ni bilo več potrebno.

V minutah po prejemu ukaza smo opazili beg brez vsakega reda, od jarku, čez njive in vinograde. Umik je bil prav kmalu videti kot brezumen. Cele trope so bežale brez vsakega reda, tako rekoč vsake zase. Večji del je hitel naravnost proti vzhodu, k Noventa di Piave, a od tiste strani so se kmalu prikazali begunci z naznanilom, da je pontonski most pri obstreljevanju razpadel.

Večinoma so torej drveli nazaj proti severu; to je bila dolga pot, ne toliko ob vijočem se bregu reke kot naravnost čez polja proti Ponte di Piave. Pontonski most je še stal, ko smo ga dosegli v kratki uri skoro neprestanega bega. Bili smo med zadnjimi. Mnogi v našem delu so bili ujeti, ker so granate razdežale še zadnji pontonski most. Zmešnjave in obupnega stanja Avstrijcev Italijani ob tej priložnosti niso izrabili; lahko bi bili že tedaj pognali vso armado iz Benečije.

Ostanki 304. polka so se počasi zbirali v Ouderu. Vsi skupaj bi komaj sestavili en bataljon, tako da so se edince z mostov kompanij smatrali kot bataljoni. Gazdič je ostal komandant. Pri svečanosti, ko je prišel pred barake v Ouderu, da pred vsemi razdeli odlikovanja, je bil videti potr, namesto da bi bil vesel in navdušen. Nekemu naredniku iz Loke je po nagovoru pripel zlato, za druge pa je imel nekaj nižjih odlikovanj. Pri vseh je prevladovala pogrebna žalost.

(Dalje)

Oskrbite si potni list

Sedaj prihaja čas počitnic in družinskih potovanj. Če družina potuje v tujo državo, U.S. Passport Office opozarja, da morajo imeti vsi otroci — tudi neoboljelo dete — svoj potni list. To je sedaj novi predpis, ker doslej otrokom pod 13 let starosti ni bil potreben potni list. Potni list stane \$15.

Bratsko sodelovanje pri
človekoljubnih delih

V "Fraternal Monitor-ju", ki je glasilo Ameriške Bratske Zveze, je bil priobčen zanimiv uvodni članek, ki se nanaša na bratsko delovanje vseh bratskih organizacij. Urednik Fraternal Monitorja priporoča širšo sodelovanje pri človekoljubnih delih tudi izven delokroga bratskih organizacij. V tem članku ponatiskujemo glavne misli tega uvodnika, ki bodo gotovo zanimale tudi bralce našega Glasila.

Pred nekaj leti in deloma tudi še sedaj se je staršem težko bolnih otrok v bolnišnici pripetilo, da je bolniška sestra naznanila konec časa obiskov in so morali starši zapustiti težko bolnega in preplašenega otroka samega v bolnišnici. Strah in tuje okolje je bolezensko stanje otroka še poslabšalo. Toda mnogo otroških bolnišnic sedaj že dovoljuje staršem bolnih otrok, da ostanejo tudi preko noči ob postelji otroka. Četudi mati ne more veliko pomagati, vendar je že njena prisotnost otroku lajšanje, čuti se bolj varnega, kadar ima ob sebi svojo mater.

Zdravniško in bolniško osobe v otroških bolnišnicah je že spoznalo, da je otroku v bolnišnici potrebno nekaj več kot samo zdravniška nega. Otrok potrebuje tudi duševno oporo svojih bližnjih, a tudi staršem in družini lajša skrb za bolnega otroka razumevanje bolniškega okolja.

Toda kljub dobri volji in pripravljenosti bolnišnic je bilo v največ slučajih težko od pomoči želji staršev, da bi preko noči ostali poleg svojega težko bolnega otroka, niti ne v bližini bolnišnice. Kako pomagati v takšnih situacijah staršem, katerih dom je daleč od bolnišnice, težko bolni otrok pa mora ostati več dni ali tednov v bolnišnici? Četudi so nekatere bolnišnice staršem dovolile, da so ostali preko noči ob otrokovi bolniški postelji, a ni bilo za nje na razpolago posebnih ležišč, morali so ob postelji kar na stolu bdeti. Prenosišča v bližnjem hotelu pa so za večino prizadetih predraga.

Izredna človekoljubna zamisel je priskočila na pomoč v takšnih okoliščinah. V več mestih imajo sedaj starši težko bolnih otrok možnost, da prespijo noč in tudi nekaj časa stanujejo v takimenovani Ronald-McDonald hiši, ki so priključene bolnišnici ali so prav v njeni bližini. Te hiše nudijo začasno bivanje staršem, katerih otrok boluje na raku, leukimiji ali težki in dolgotrajni bolezni, ki zahtevajo stalno bolniško nego in paznjo. Če še more otrok hoditi, lahko v takšni "hiši" stane starši in se poleg staršev ali vsaj matere počuti kot doma.

V teh Ronald-McDonald hišah so spalnice, kopalnice, kuhinje, prostori za pranje in prostori za igranje otrok, torej vse kot doma. Za stanovanje in vse posluje je treba plačati samo \$5 do \$10 na dan. Starši, ki ne morejo plačati, pa imajo vse zastoj.

Prvo te vrste Ronald-McDonald hišo so odprli leta 1974 v Philadelphiji. V to svrhu je znatno prispeval nogoletni team Philadelphia Eagles. Leta 1977 so takšno hišo odprli tudi v Chicagu in več mest je sledilo temu vzgledu. Upajo, da bodo do konca tega leta odprli Ron-

ald-McDonald hiše v 44 mestih.

V glavnemu so trije pogoji za odprtje Ronald-McDonald hiše. Najprej, da je v kraju bolnišnica, ki bi potrebovala takšne prostore in je pripravljena sodelovati; drugič je potrebna obveza mestnih McDonald restavracij, da bodo krile dve tretjini stroškov; končno mora biti pripravljena skupina prostovoljcev in prostovoljk, ki bodo pomagali pri hišnih opravkih. To so v največ primerih starši, ki so že sami preživeli takšne izkušnje in stanujejo v bližini.

Poleg denarja, ki ga prispevajo mestne McDonald restavracije in prostovoljnih prispevkov daruje McDonald korporacija za vsako takšno hišo po \$25.000.

Zakaj "Fraternal Monitor" v svojem uvodniku razpravlja o teh zadevah, ki navidezno nimajo nikakšnega opravka z bratskimi dejavnostmi? Pisec članka pravi, da glavni odborniki Jednot in odborniki krajevnih bratskih organizacij čestokrat vprašujejo: "Kaj naj storijo, da poživijo zanimanje članstva za bratske aktivnosti?"

V tem uvodnem članku je odlični odgovor na takšna vprašanja. Mnoge bratske organizacije so že izkusile, da če njih članstvo sodeluje tudi pri dejavnostih, ki koristijo mestnim naselbinam, je to tudi v korist njihovi bratski organizaciji. Tukaj ni mišljeno samo zbiranje denarja, marveč tudi da je kdo pripravljen prostovoljno žrtvovati čas in delo v dobre namene. Več bratskih organizacij se je že aktivno vključilo v skupna prizadevanja v korist mestnih naselbin. Takšne priložnosti so v krajih, kjer že obstajajo Ronald-McDonald hiše. Članstvo bratskih organizacij more pri njih človekoljubnih delih pomagati s prostovoljnim delom. Pomagati družinam s težko bolnim ali celo neozdravljivim otrokom je pač človekoljubno delo v najglobljem smislu bratskega delovanja pomagati bližnjemu. Kot je že mnogo naših članov in članic v starostnih domovih, tako bo morda kdaj tudi katera naših družin potrebovala pomoč in razumevanje, ki jih nudijo Ronald-McDonald hiše. Večina ljudi ne ve, kam se zateči v takšni stiski in morda je tudi med našim članstvom več ljudi, ki bi bili pripravljeni prostovoljno pomagati. Kdor želi več informacij v tej zadevi, se lahko obrne na naslov: A. L. "Bud" Jones, National Ronald McDonald House Director, Children's Oncology Service, Inc., c/o Golin Communications, Inc. 500 No. Michigan Ave., Chicago, Ill. 60611, Tel. (312) 836-7100.

Žrtvujmo se za svoj tisk,

ohranimo naš slovenski

list Ameriško Domovino!

(Iz Glasa ADZ)

DOMA IN PO SVETU

Gospodarske razmere v svetovnem delu Evrope ne kažejo skorajšnjega izboljšanja. Do pred nekaj tedni so upali, da se bo gospodarska dejavnost začela oživljati iz sedanjega zastoja v drugi polovici letošnjega leta, sedaj sodijo, da se to ne bo zgodilo pred koncem letošnjega leta, bolj verjetno šele v prihodnjem. Izjemi sta le Francija in Grčija.

Z gospodarskimi težavami se borijo tudi v komunističnem delu Evrope. V največji stiski Poljska, ki je morala prositi svoje zahodne upnike za odložitve odplačil dolgov, ki so presegli 25 bilijonov dolarjev.

V hudi zadregi je tudi Jugoslavija, kjer so lani cene porastle za okoli 40%, letos pa že tudi za okoli 15%. To je privedlo do novega padca vrednosti dinarja. Od preteklega meseca je okoli 3,100 starih dinarjev za 1 ameriški dolar. Ameriški obiskovalci v Slovenijo z višjo ceno dolarja ne bodo pokrili povišanja cen blaga v trgovinah in cen postrežbe, kjer jo bodo že iskali.

Drugi v Evropi bodo gostje z ameriškim dolarjem letos prišli precej dalj kot lani. Tečaj dolarja napram francoskemu franku je bil pretekli teden najvišji v zadnjih 10 letih. Za \$1 so plačevali 5,25 francoskih frankov, okoli 1 frank več kot lanske jeseni. Za \$1 se je dobilo 2 švicarska franka ali 2,25 nemške marke ali 16 avstrijskih šilingov ali 1,100 it. lir. Lansko jesen je bilo za \$1 le 1,67 šv. franka, 1,75 nem. marke, 12,5 avstrijskih šilingov, 850 it. lir.

Naš dolar, pred katerim so še lani nekateri v Evropi vihal nosove, je sedaj spet povsod dobrodošel, spoštovan in zaželen!

Skrbi zaradi Poljske so se v zadnjih tednih nekaj unesle, četudi niso prešle, do povečane napetosti pa je prišlo na Srednjem vzhodu. Spor med Izraelom in Sirijo zaradi položaja v Libanonu se je tako zaostрил, da se lahko vsak čas sproži v oborožen spopad, v novo izraelsko-arabsko vojno.

Nova vojna na Srednjem vzhodu ni težko ostala omejena na Izrael in Sirijo, čeprav je Sirija trenutno v arabskem svetu bolj osamljena in v skoraj sovražnih odnosih z vsemi svojimi arabskimi sosedi.

ZDA se trudijo, da bi pomirile Sirijo in Izrael. Predsednik Reagan je poslal v Bejrut, Damask in Jeruzalem svojega osebnega zastopnika, ZDA so se obrnile tudi na Sovjetsko zvezo za posredovanje v Damasku.

Nova vojna na Srednjem vzhodu ne more nikomur koristiti, ne more rešiti nobenega izmed sporov, ki tlačijo to področje, povzročila pa bi vsem hudo škodo, mogla bi spraviti v nevarnost celo svetovni mir. Ne smemo namreč pozabiti, da ima Sirija prijateljsko in zavezniško pogodbo s Sovjetsko zvezo, Izrael pa je tesno povezan z ZDA.

Pomoč v nesreči

Kjerkoli v okraju Cuyahoga je mogoče poklicati v nesreči ambulanco na tel. 771-3355, kadar prizadeti ne vedo za najbližjo krajevno ambulanco ali zdravniško postajo.

Prijetel's Pharmacy

St. Clair Ave. & E. 68 St. 361-4212
IZDAJAMO TUDI ZDRAVILA
ZA RACUN POMOČI DZRAVE
OHIO. — AID FOR AGED PRE-

MALI OGLASI

HOUSE FOR SALE

2 family home in good condition. 5 rooms up and 5 down. Holmes Ave. Middle 40's. Call 481-6882.

(66-71)

HOUSE FOR SALE

Euclid, off Lake Shore — 3 bedroom single. Double attached garage; ideal location near everything. Excellent condition. 731-0773.

(61-68)

INDIAN HILLS

EUCLID

Beat the bank. 12 1/4% assumable, variable mortgage. Beautiful 5 bedroom home in ideal Euclid location. New carpeting. Custom drapes. Recreation room and finished basement, and more. A must to see. In the 60's. Call JoAnn Kaifesh at 951-0480.

(X)

For Rent

Office space available at Beachland Medical Bldg. E. 200 St. & Lake Shore Blvd. John Lokar 731-5515 after 4 p.m.

(60-71)

FOR RENT

5 room suite, up. Garage. Annual Lease. Near former Euclid Beach Park. Call 871-7513 after 6 p.m.

(X)

For Rent

Medical Office available at Beachland Medical Bldg. E. 200 and Lake Shore Blvd. Call Johnny Lokar 731-5515 after 4 p.m.

(60-71)

For Sale

3 Bedroom Ranch — air-conditioning. 75x225 lot. Call 486-0608

(65-68)

Wanted

Cleaning man or woman. 2 days a week. 1 day flower gardening. 268-4160 after 4:30 p.m.

(65-68)

HIŠA NAPRODAJ

6-sobna enodružinska z garazo za 1 1/2 avta, v collingwoodski okolici. Kličite 431-0509 med 6. in 8. uro zvečer.

(66-69)

WANTED

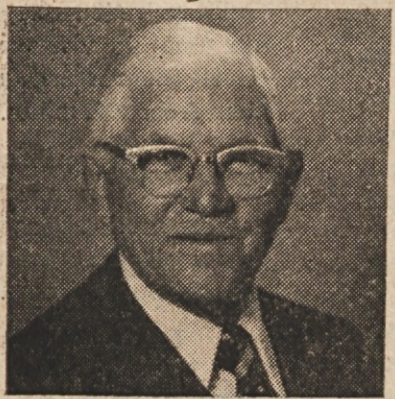
Young woman wants 3 furnished rooms in St. Vitus area. 431-0154.

Euclid's Pride
HORIZON HOUSE

23951 Lake Shore Blvd.
All Executive Suites, Lake Views, 1-bdrm., \$255; 2 bdrm. \$275 and up.
Don't Drive—Use RTA's Super Service. Walk to church or shopping. Strict Rules and Regulations. We Protect our Tenants. Senior Rates—No Children or Pets. Weekdays 10-6; Sat. and Sun. 12-6.
CIRCLE MANAGEMENT, INC. 261-1378

(67-69)

V BLAG SPOMIN

FRANK PERPER

Junij mesec je zopet v deželi, V žalosti Tvoj grob trave in cvetja polne rast, obiskujemo, kres kurimo in spomine solze in rože nanj trosimo, budimo, da bi s Tabo skupno bili enkrat zopet, Boga prosimo. pa veselje se ne dotika nas:

Žalujejoči:

OLGA — žena;
JOŽE in FRANK — sinova;
REZIKA in ANGELA — hčerki;
IVANKA in DOROTHY — snahi, JOHN in CHARLES — zeta, ANA — sestra v Sloveniji, vnuki in vnukinje ter ostali sorodniki.

Cleveland, O. 8. junija 1981.